

تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۳

شماره: ۵۱۴۲۷۲

جناب آقای دکتر نهاوندیان ریاست محترم اتاق بازرگانی ایران

با سلام و عرض ارادت به استحضار می‌رساند اینجانب و بخش عظیمی از دست اندرکاران ارتقاء بهره‌وری با رویکرد ارزش آفرینی (به معنای عام آن و نه افزایش سود و بهره مالی) فرصت بسیار کمی دارند که در جشنواره‌های تشریفاتی و تبلیغاتی حضور داشته و یا جزئیات آن را پیگیری کنند. اما با مشاهده تیتراژ روزنامه دنیای اقتصاد روز دوشنبه مورخ ۳۹۱/۱۲/۷ که سرلوحه فرمایشات جنابعالی را به همراه لیست ۲۰ شرکت بهره‌ور (ولی در حقیقت بهره‌بر) اول کشور "بنگاههای بهره‌ور، جامعه بهره‌ور" انتخاب نموده بود، وظیفه خود دانستم که با توجه به شرایط حاد اقتصاد کشور و تبعات گریبانگیر آن برای تولیدکنندگان، برداشت‌هایم را به اطلاع جنابعالی، دیگر سروران حاضر در اتاق بازرگانی، چند هزار استادی که ظاهراً در گزینش بهره‌وران نقش داشته و بالاخره روزنامه دنیای اقتصاد که مبلغ موضوع بوده است برسانم:

۱. تیتراژ درشت روزنامه به هیچوجه متناسب با عمق بینش جنابعالی و مطالبی که مطرح فرموده‌اید نیست. مطمئناً شما هم معتقدید که وجود بستر رانتهی برای تبدیل منابع و ثروت ملی جامعه به ارزش افزوده (فی الواقع سود) به نفع بعضی از موسسات، برای جامعه جز فقر و اختلاف فاحش طبقاتی نتیجه‌ای در پی نخواهد داشت. جامعه تنها با پرداختن به نوآوری، تولید و رقابت سالم در میدان بهره‌وری است که ارزش آفرینی میکند و لاغیر.
۲. با توجه به دیدگاههای ارزشمند جنابعالی و حضورتان در رأس پارلمان بخش خصوصی که قدرت اثرگذاری فراوانی در سازمانهای کسب و کار و در کل جامعه دارد، انتظار این است که در کنار نشر افکار صحیح خود، راهکارها و معیارهای کارگشایی اقتصادی کشور برای افزایش بهره‌وری واقعی در کل جامعه را معرفی بفرمایید تا بگونه‌ای خروجی یک چنین جشنواره‌هایی مشوق تلاشگرانی باشد که:
 - ✓ تولید می‌کنند و اشتغال واقعی ایجاد می‌کنند.
 - ✓ محصول اقتصادی تولید کرده‌اند و به نوعی به جنگ نابرابر با تورم زاییده از رانت رفته‌اند که در شرایط فعلی نهایتاً شکست خورده، زایل شده‌اند یا بزودی به این سرنوشت دچار می‌شوند.
 - ✓ کسانی که نوآوری می‌کنند.
 - ✓ کسانی که می‌خواهند برای جامعه ارزش بیافرینند و بخشی از آن را هم خود جهت توسعه صنایعشان بکار ببرند.

✓ معرفی و تبلیغ برای موسسات و شرکتهایی که بیشترین سود و بهره‌ور را از منابع رانتهی جامعه کسب کرده‌اند، مشوق مسابقه‌ای برای رانت خواری بیشتر می‌شود و البته اینگونه تبلیغات (قهрман و سودآور نشان دادن

آنها) منجر به این می شود که در بازار بورس بتوانند با قیمت های نه چندان واقعی، ارزش سهام خود را بیشتر بالا ببرند و از این راه منابع نقدی جامعه را بیش از پیش به خود اختصاص دهند.

۳. نگاهی سریع به بیست شرکت اول قهرمان بهره وری :

الف- در نگاه نخست دو شرکت سکوی اول و دوم جدول ۲۰ شرکت برگزیده مذکور خودرو ساز هستند که حداقل رانتی که در سنوات اخیر از دولت به خود اختصاص داده اند اعمال نزدیک ۱۰۰٪ حقوق گمرکی روی واردات خودرو، است. البته در ادامه این لیست بیست گانه، دو خودروساز دیگر نیز وجود دارند.

جمع ارزش افزوده این چهار شرکت خودروساز معادل ۳۶٪ کل ارزش افزوده این فهرست بیست گانه است! البته علاوه بر این رانت گمرکی، باید تفحص کرد که چه رانتهای دیگری را این به اصطلاح ارزش آفرینان بدست آورده اند (مواد اولیه ارزان، سوخت ارزان، منابع مالی ارزان، حقوق گمرکی پایین روی واردات قطعات محصولاتشان و غیره...)

ب- ردیف سوم تا هفتم به اضافه ردیف چهاردهم این لیست بیست گانه، شش بانک کشور هستند که علیرغم آنکه از سرمایه های ملی استفاده کرده اند، بعنوان موسسات خصوصی معرفی میشوند! ارزش افزوده خلق شده این بانکها معادل ۳۸٪ کل ارزش افزوده ۲۰ شرکت قهرمان است!

نویسنده در جایگاهی نیست که اشراف به کلیه رانتهای اخذ شده توسط این بنگاههای مالی را داشته باشد ولی حداقل در مصوبه شماره ۱۵۳۹۶۵/ت/۴۱۴۹۸ مورخ ۱۳۸۸/۰۸/۰۳ دولت محترم غیر مستقیم به بانکها کلیه مجوزهای لازم را برای اجحاف و اعمال فشار به شرکت های تولیدی و پیمانکاری داده است. این خود به تنهایی بزرگترین رانتی است که تصور نمیکنم هیچ یک از بانکهای خارجی کشورهای سرمایه داری از چنین حمایت و نعمتی توسط دولت متبوع خود برخوردار شده باشند.

حداقل یک نگاه سطحی به منابع درآمدی بانکها به شرح زیر است:

- اخذ بهره با نرخ ۲۰ تا بیش از ۳۰ درصد به اضافه ۶ الی ۱۴ درصد بعنوان جریمه با اتکا به مصوبه فوق الذکر دولت فقط با تصمیم و نظر هیئت مدیره خود بانک.
- اخذ مبالغ بسیار گزاف و اجحافی در برابر ارائه حداقل خدمات بانکی که تولید کنندگان ناچار به پرداخت آن هستند، تنها برای صدور برگه های ضمانت نامه و یا اقدام برای گشایش اعتبار اسنادی که فقط در حیطه انحصاری بانکها میباشد که هیچ تناسبی با خدمات ارائه شده ندارد.

قابل توجه است که در کشورهای سرمایه داری غربی، هنگام بحران اقتصادی، اکثراً این بانکها هستند که به مرز ورشکستگی میرسند ولی در کشور ما این موسسات مالی (بانکها) هستند که حتی در هنگام بحران، به عنوان قهرمانان بهره وری و به بیانی واقعی تر اخذ کننده "بهره" شناسایی میشوند. بی دلیل نیست که در گستره شهرها مان تعداد شعب این بانک ها حتی فراتر از بقالی هایمان شده است.

ج- بخش اعظم دیگر بنگاههای "بیست گانه برتر" آنهایی هستند که با حمایت دولت، درآمدهای خود را از منابع طبیعی لایزال که عطیه خداوند برای کل جامعه ایرانی بوده است، بگونه ای انحصاری بهره برداری میکنند (مثل فولاد، مس، نفت و غیره...). به عنوان نمونه مطابق گزارش روزنامه دنیای اقتصاد مورخ ۹۱/۱۲/۷ پیش بینی سود یکی از همین گروه های ارزش آفرینان برای سال آینده، ۷۶ درصد سود ناخالص و پس از کسر مالیات سود خالص ۷۲ درصدی را نشان میدهد! آیا این چنین سودهای نجومی از ارزش آفرینی حاصل می شود و یا از کسب انحصاری ثروت ملی؟! و کلام آخر اینکه اکثر این بنگاههای صاحب سود سرشار، با همدیگر منافع مشترک دارند؛ یا بانکها در آنها سهام هستند و یا آنها در بانکها!

با این تحلیل کوتاه، آیا واقعا درست تر نبود که بعنوان تیترو منتخب فرمایشات حضرتعالی بجای "بنگاههای بهره ور، جامعه بهره ور"، درج می شد: **"بنگاههای بهره بر، جامعه فقیر"**.

ارادتمند
فریدون محمودیان

کارآفرین مستأصل شده توسط "دوستان" داخلی
تحریم شده توسط "دشمنان" خارجی